

Samenvatting preek Capelle-Schollevaar, 14 oktober 2007, 9.15 uur

Thema: 'Welwillend of bekeerd?' n.a.v. Jeremia 36 (kerntekst: vers 3) en Markus 10: 17-27

1. God biedt Israël een kans om zich te bekeren

* In het boek Jeremia wordt niet helemaal de historische volgorde van de gebeurtenissen aangehouden. Hoofdstuk 36 gaat over een periode 18 jaar vóór hoofdstuk 32, over de koop van de akker. Het is 604 voor Christus, Jojakim is koning. Tot een jaar geleden viel Juda onder Egypte, maar in de slag bij Karkemis (605 voor Chr.) is Egypte verslagen door Babylon. Juda valt dus nu onder Babylon. Jojakim accepteert Babylon niet van harte, hij zoekt een mogelijkheid om in opstand te komen. Het is een roerige tijd.

* In die tijd roept Jeremia het volk van Juda op, om zich te bekeren van de afgoden en van alle onrecht en zich tot God te keren. Dan zal het volk ook erkennen dat het Gods straf verdiend heeft. Jeremia kondigt het oordeel aan, maar tegelijk bloedt het Vaderhart van God daarom. Toch doet God weer een beroep op Zijn volk, om naar Hem terug te keren. Jeremia moet zijn boodschap opschrijven en die voorlezen. 'Misschien zullen ze zich bekeren...'

* Jeremia dicteert de rol aan Baruch, zijn secretaris en vriend. Baruch gaat de rol voorlezen in de tempel op een dag van vasten. Jeremia is verhinderd. Waarschijnlijk heeft Jojakim deze vastendag uitgeroepen, om het verlangen bij het volk te voeden om vrij te komen van Babylon. Het is dus een politieke move! Het vasten is een schijnvertoning. Daarom moest juist nú die rol worden voorgelezen!

2. De vorsten stellen zich heel welwillend op, en toch...

* Baruch mag gebruikmaken van de kamer van Gemarja, één van de 'vorsten', belangrijke edelen, de kring rond de koning (een soort 'kabinet'). Vanuit deze kamer kan hij door het raam het volk toespreken. Opmerkelijk dat hij dus steun krijgt van één van de vorsten.

* Bovendien hoort Gemarja's zoon Michaja Baruch voorlezen. Hij gaat de vorsten waarschuwen, die Baruch uitnodigen om de rol voor hen te komen voorlezen. En wat gebeurt er? Ze zijn diep onder de indruk (vers 16)! Ze vinden dat de koning het ook moet horen, en waarschuwen Baruch dat Jeremia en hij zich moeten verbergen, voor het geval de koning kwaad wordt. Dat klinkt allemaal heel welwillend en positief.

* Maar dan komt het erop aan! De koning laat zich door ene Jehudi de rol voorlezen. Hij snijdt heel welbewust en cynisch elke keer een stuk rol dat is voorgelezen af, en gooit dat in de brandende kachel. Zijn dienaren vertrekken geen spier. En de vorsten? Drie sputteren wat, maar ook zij scheuren hun kleren niet van berouw, ze roepen de koning niet tot de orde, ze houden geen pleidooi om het anders te doen. Ze laten het erbij zitten!

* Gods doel met de rol was: bekering! De vorsten zijn welwillend, maar ze bekeren zich niet.

3. Wel welwillendheid, maar geen bekering

* Dat kan heel dichtbij komen! Best van goede wil zijn, genieten van een kerkdienst, best iets doen voor de kerk en iets geven aan de kerk. En toch je niet echt bekeren.

* Dit zie je ook bij de rijke jongeling. Hij stelt de goede vraag! 'Wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?' De tien geboden heeft hij van jongs af aan onderhouden. Vers 21: 'Jezus, hem aanziende, kreeg hem lief.' Jezus doet welwillendheid niet cynisch af. Hij wil helpen om de beslissende stap te zetten: 'Verkoop alles wat je hebt, geef het geld aan de armen en volg Mij.' Dan loopt de jongeman teleurgesteld weg. Hij heeft zoveel geld...

* Welwillendheid is heel goed, maar het gaat om de stap verder: bekering. Dat betekent: Jezus erkennen als Heer over je hele leven en alles wat je hebt. Zoals de Afrikaan, die door dr. Alexander Clarke werd gered, toen een leeuw hem aanviel. Deze vooraanstaande Afrikaan kwam met zijn familie, slaven en dieren naar dr. Clarke toe en zei: 'Volgens de wetten van mijn stam ben ik niet meer van mijzelf, maar van u, mijn redder.'

4. Jezus zoekt ons hart en roept ons op tot bekering!

* Jezus waardeert welwillendheid, en roept op om die volgende, beslissende stap te zetten. Zie ook Gezang 295, dat gemaakt is naar aanleiding van Openbaring 3: 20.

* Bekering betekent ten eerste: erkennen dat je Jezus nodig hebt als Redder, je zonde erkennen en Hem vragen om vergeving. Ten tweede: alles loslaten, alles aan Jezus overdragen. Voortaan is Hij Heer van alles wat je bezit. Voortaan is je computer van de Here Jezus, en je portemonnee, je mp3speler en je DVD-recorder, je auto, en je bankrekening. Van Hem mogen we dit alles gebruiken, maar het is wel héél vreemd als we het gebruiken op een andere manier dan Hij wil! Of dat we egoïstisch graaien in Zijn geld.

* Als we ons hebben gegeven aan de Here Jezus, is voortdurend de vraag: 'Wat zou Jezus doen?' Hij is nu onze Heer, onze eigenaar. Het komt nauw! Zijn we welwillend, of ook echt tot bekering gekomen? Het is menens! De vorsten werden zes jaar later gevangen meegevoerd naar Babylon. De rijke jongeling liep zijn redding mis.

5. Bekering: echte veiligheid voor tijd en eeuwigheid

* Omgekeerd: wie zich helemaal geeft aan de HERE, komt ook helemaal onder Zijn bescherming! Zoals Jeremia en Baruch: 'De HERE hield hen verborgen' (vers 26). En Gods Woord? Dat had de koning gedacht, dat hij dat verbranden kon. Jeremia en Baruch maken een nieuwe rol, Gods Woord houdt stand in eeuwigheid!

* Welwillend of bekeerd? Het is tijd om knopen door te hakken, het is tijd voor een ingrijpende beslissing!

Om (samen?) over na te denken:

1. Herkent u zich meer in de welwillendheid, of in de houding van de bekering?
2. Wat vindt u het moeilijkste terrein om daarop écht Gods wil te doen?
3. Welke beslissing moet u nemen? Wat houdt u tegen? Wacht niet langer, doe het vandaag nog!

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl